Helsinki 18.5.2018

LAUSUNTO Eduskunnan Liikenne- ja viestintävaliokunnalle

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi Liikenne- ja viestintäviraston perustamisesta, Liikennevirastosta annetun lain muuttamisesta ja eräiksi niihin liittyviksi laeiksi

Nyt esitetty luonnos erottaa liikenteen ja fyysisen väyläinfran toisistaan eri virastoihin. Uudistuksen vaarana on, että liikennettä ja sen kehittämistä koskevat päätökset tehdään erillään ilman, että niiden vaikutuksia väyläinfraan harkitaan samassa yhteydessä. Väylät eivät ole itseisarvo vaan ne palvelevat yksinomaa niillä liikkuvaa liikennettä. Yhteys liikenteen kehittämisen ja infran kehittämisen ja ylläpidon välillä pitää säilyttää vahvana tulevista uusista virastorajoista huolimatta.

Virastouudistuksessa pitää varmistaa, että väylävirastolla säilyy vahva rooli väyliin liittyvien kehittämishankkeiden ja T&K:n koordinoijana ja tilaajana. Nyt tätä roolia ei mainita suoraan viraston tehtävissä. Verkko, sen kunnossapito, suunnittelu ja kehittäminen vastaamaan esimerkiksi tulevaisuuden ilmastohaasteita ja liikkumisen muutoksia vaatii voimakasta ja nykyistä suurempaa rahallista panostusta tutkimukseen ja kehittämiseen. Ilman väyläviraston voimakasta panostusta ja rahoitusta tämä T&K –sektori tulee katoamaan Suomesta.

Suomessa on laaja yksityistieverkko, joka syöttää liikennettä valtion ylläpitämälle verkolle. Tulevassa liikennejärjestelmäsuunnittelutyössä tulisi myös yksityistieverkko ottaa huomioon tehtäessä valtakunnallista tai maakunnallista liikennejärjestelmäsuunnitelmien strategista ja toiminnallista valmistelua sekä liikenne- ja viestintävirastossa että väylävirastossa.

Suomen Tieyhdistys esittää, että virastouudistuksessa turvattaisiin myös yksityistieverkon valtakunnallisten kehittämistoimenpiteiden jatkuvuus. Maakunnat huolehtivat jatkossa alueensa yksityisteiden valtionavustusten jakamisesta mutta koko verkon kehittämiseen liittyviin toimenpiteisiin olisi hyvä varata rahoitusta keskitetysti yhteen virastoon.

Nina Raitanen